

בעניין:

המרכז לחקר התקשורת (מכון "מבט לתקשורת פלסטינית")

ע"י ב"כ עו"ד מוריס הירש
ממכון מבט לתקשורת פלסטינית
רחוב בית"ר 2, ירושלים 9338601
טל: 02-625-4140, פקס: 02-624-2803

נגד

שר הביטחון

באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים,
רחוב צלאח א-דין 29, ירושלים

עתירה למתן צו על תנאי

זוהי עתירה לבית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי המורה למשיב לבוא וליתן טעם מדוע הוא נמנע מלקיים את חובתו על פי דין ולפרסם את הדוח שהוגש על ידו לוועדת השרים לענייני ביטחון לאומי ובו פירוט הנתונים בדבר סך הכספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור בשנת 2019.

ואלו נימוקי העתירה:

1. העותר הנו מכון מחקר אשר עוקב אחר פרסומי הרשות הפלסטינית ומנתח אותם, תוך התמקדות באידיאולוגיה שהנהיגה הפלסטינית מנחילה לאוכלוסייתה ובמדיניות שהיא מתווה באמצעות דבריה ומעשיה. העותר היה הראשון שחשף ברבים את מדיניות הרשות הפלסטינית (להלן: הרש"פ) לשלם תגמולים למחבלים ופועל להגברת המודעות למדיניות זו ולחיסולה.

2. המשיב הוא שר הביטחון בממשלת ישראל.

תמצית העתירה

3. עתירה זו מוגשת, בלית ברירה אחרת, על מנת לחייב את שר הביטחון לקיים חובה ברורה וחד משמעית שמוטלת עליו על פי חוק. למרבה הצער, במשך חודשים ארוכים שר הביטחון מתעלם מחובתו ואף נמנע מלהשיב לפניות חוזרות ונשנות שנשלחו אליו מצד העותר.

4. הגם שהסיבה שבגינה נמנע שר הביטחון מלקיים את חובתו על פי חוק אינה ידועה, החשש הוא שמדובר במעשה מכוון שנועד להסתיר מאזרחי מדינת ישראל מידע שהחוק מחייב את פרסומו.

5. מדובר בעתירה פשוטה, שאין מחלוקת בין העותר ולבין המשיב ביחס לעובדות.

רקע

6. מאז כינונה בשנת 1995, הרש"פ משלמת תגמולים למחבלים. תגמולים אלה מתחלקים, באופן כללי, לשני סוגים: מצד אחד, משכורות חודשיות שהרש"פ משלמת למחבלים פלסטינים כלואים ולמחבלים שהשתחררו מן הכלא; ומהצד השני קצבאות חודשיות שמשלמת הרש"פ למחבלים פצועים ולמשפחות של מחבלים הרוגים, ובכלל זה משפחותיהם של מחבלים מתאבדים. שני סוגי תשלומים אלה יכוננו בהמשך, "תשלומי הרש"פ למחבלים".
7. במשך שנים רבות, לא זכתה מדיניות נפסדת זו של הרש"פ לכל התייחסות מצד מדינת ישראל.
8. שלוש תובנות מרכזיות הביאו לשינוי המצב:
9. התובנה הראשונה הייתה שתשלומי הרש"פ למחבלים מהווים תמריץ, עידוד ותגמול בעבור ביצוע מעשי טרור. במקרים מסוימים, הכספים ששילמה הרש"פ למחבלים, אף שימשו את אותם המחבלים לצורך ביצוע פעילות טרור נוספת.
10. התובנה השנייה הייתה שהכספים שמדינת ישראל גובה ומעבירה לרש"פ כתוצאה מהסכמי אוסלו, מאפשרים את תשלומי הרש"פ למחבלים.
11. התובנה השלישית הייתה, שמדינת ישראל אינה יכולה להמשיך ולהתעלם מתופעה זו, ולהיות שותפה, הלכה למעשה, לתשלום תגמולים למחבלים שפגעו באזרחי מדינת ישראל.
12. על בסיס תובנות אלה גובש החוק להקפאת כספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור מהכספים המועברים אליה מממשלת ישראל, התשע"ח - 2018 (להלן: חוק הקיזוז).
13. ראשיתו של חוק הקיזוז, בהצעת חוק פרטית שיזמו חברי הכנסת אבי דיכטר ואלעזר שטרן. אך הרציונל של הצעת החוק הפרטית אומץ בהמשך על ידי הממשלה, ואף הונחה על שולחן הכנסת הצעת חוק ממשלתית.
14. לאחר דיונים רבים בוועדת חוץ והביטחון, ביום 2 ביולי 2018 התקבל החוק באופן סופי, ברוב של 87 חברי כנסת מול 15 מתנגדים.

חוק הקיזוז

15. חוק הקיזוז הינו חוק פשוט.
16. הסעיף הרלוונטי לעניינה של עתירה זו, בחוק הקיזוז הוא סעיף 3, שקובע כדלהלן:
"3. (א) השר יביא לאישור ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי, בתום כל שנה, דין וחשבון המפרט נתונים בדבר סך הכספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור, באותה שנה (בסעיף זה – דוח).
(ב) בוצעה בשנה שקדמה למתן הדוח הקפאת כספים לפי הוראת סעיף 4, יכלול הדוח, נוסף על האמור בסעיף קטן (א), נתונים בדבר השפעת ההקפאה כאמור בהיבטי ביטחון לאומי ויחסי החוץ של המדינה.

(ג) השר יציג את הדוח לוועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

(ד) השר יפרסם את הדוח לאחר אישורו על ידי ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי, ואולם רשאי הוא שלא לפרסם מידע מתוכו שיש בגילוי חשש לפגיעה בביטחון המדינה.

17. כפי שניתן להתרשם, הסעיף כולל שני רכיבים מרכזיים.
18. חלקו הראשון (ס"ק (א)) עוסק בגיבוש דוח שנתי על ידי המשיב המפרט את סך תשלומי הרש"פ למחבלים בשנה החולפת והצגתו לאישור ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי [להלן: "הקבינט הביטחוני"]
19. חלקו השני של הסעיף (ס"ק (ג) ו- (ד)) עוסק **בפרסום הדוח**, כאשר ס"ק (ג) קובע את חובת המשיב להציג את הדוח בפני ועדת החוץ והביטחון ואילו ס"ק (ד) קובע את חובת המשיב **לפרסם את הדוח ברבים**.
20. במסגרת הדיון של וועדת החוץ והביטחון ביום 11 ביוני 2018, להכנת חוק הקיזוז לקריאה שניה ושלישית, היטיב ח"כ אמיר אוחנה, שהיה אז חבר בוועדת החוץ והביטחון, להסביר את הצורך בפרסום הדוח (עמ' 27 לפרוטוקול הדיון):

"למה אני רוצה שזה יפורסם? כדי שהממשלה תבין שהיא חשופה לביקורת ציבורית כשהחלטות שלה שקופות ורואים אותן. כמוכן שאני לא מתייצב, עומד דום ומצדיע כל פעם שאומרים לי "ביטחון המדינה". גם את הלא, אדוני, אתה מכיר את זה היטב.

יהיה אפשר לאתגר את זה. אם הטעמים לא יפורסמו, אנחנו נבקש לחשוף אותם ורק אם נשוכנע שמדובר בסודות מדינה, אז נתיר זאת כך. אבל ככל שלא מדובר בסודות מדינה, נוכל לראות את הטעמים והציבור, יותר חשוב מאיתנו, יוכל לראות את הטעמים. בעיני זה יותר חשוב מכל המאודים שבעולם."

רצ"ב פרוטוקול הדיון מסומן באות א'

יישום חוק הקיזוז ביחס לתגמולים ששילמה הרש"פ למחבלים בשנת 2018

21. ביום 24 בינואר 2019, פרסם העותר דוח ובו חשף כי היקף תשלומי הרש"פ בשנת 2018 למחבלים הכלואים ולמחבלים המשוחררים בלבד, עמד על 502,697,000 ₪.

רצ"ב הדוח שפרסם העותר מסומן באות ב'

ניתן לעיין בדוח העותר במרשתת בקישור זה:

https://www.palwatch.org.il/main.aspx?fi=157&doc_id=27185

22. במסגרת ההסכמות שאליהן הגיעו המדינות התורמות לרש"פ והרש"פ בשנת 2008, התחייבה הרש"פ להנהיג מידה מסוימת של שקיפות תקציבית. מאז מפרסמת הרש"פ מסמכים שונים הקשורים לתקציבה. בין יתר המסמכים, מקפידה הרש"פ לפרסם, מדי חודש, דוח ביצוע תקציבי שבו היא מפרטת את הוצאותיה.

23. במסגרת עבודתו, העותר עוקב, בין היתר אחר פרסומים אלה, והדוח שפרסם העותר, שנזכר לעיל, התבסס על הפרסומים הרשמיים של הרש"פ.

24. ביום 7 בפברואר 2019 נרצחה אורי אנסבכר ז"ל בידי מחבל פלסטיני.

25. בסמוך לאחר הרצח, ביום 17 בפברואר 2019, התכנס הקבינט הביטחוני לדון בדוח שהוגש, בהתאם לאמור בסעיף 3(א) לחוק הקיזוז, שבו פורטו מקצת התגמולים ששילמה הרש"פ למחבלים.

26. בתום הדיון, פרסם הקבינט הביטחוני הודעה כדלהלן:

"ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי (הקבינט המדיני-ביטחוני) החליטה על יישום חוק הקפאת הכספים לרשות הפלסטינית, שהתקבל בכנסת בחודש יולי 2018, ולקזוז מהכספים המועברים לרש"פ ע"י מדינת ישראל, סכום בסך 502,697,000 ₪.

מהנתונים שהציגו גורמי הביטחון עולה כי בשנת 2018 העבירה הרשות הפלסטינית את הסכום האמור למחבלים הכלואים בישראל, למשפחותיהם ולאסירים משוחררים. לפיכך הוחלט להקפיא סכום כסף בגובה זהה, מכספי המיסים שגובה ישראל עבור הרשות הפלסטינית.

ראש הממשלה ושר הביטחון הנחה את גורמי הביטחון להעמיק את הבדיקות לגבי תשלומים נוספים שהרש"פ משלמת בזיקה לטרור למחבלים ומשפחותיהם. ככל שמידע כזה יתקבל, סכום ההקפאה יעודכן בהתאם."

רצ"ב העתק הודעת הקבינט הביטחוני מסומן באות ג'
ניתן לעיין בהודעת הקבינט הביטחוני במרשתת בקישור הזה:

https://www.gov.il/he/departments/news/spoke_cabinet170219

27. הנחיית ראש הממשלה ושר הביטחון להעמיק את הבדיקה נדרשה לנוכח הפער במידע ביחס לתשלומי הרש"פ למחבלים הפצועים ולמשפחות המחבלים ההרוגים.

28. לאחר מחקר מעמיק, שהתבסס על פרסומים גלויים, פרסם העותר, ביום 18 בנובמבר 2019, דוח נוסף ביחס לתגמולים ששילמה הרש"פ, בשנת 2018, רק למשפחותיהם של המחבלים ההרוגים. הדוח לא התייחס לתשלומי הרש"פ למחבלים הפצועים משום שלא היה מספיק מידע גלוי על מנת לאפשר לעותר לכמת את היקף תשלומי הרש"פ למחבלים הפצועים. בדוח, העמיד העותר את תשלומי הרש"פ למשפחות מחבלים הרוגים בשנת 2018 על סך 241,000,000 ₪.

29. לאחר פרסום דוח של העותר, בשלהי חודש דצמבר 2019, הביא שר הביטחון דוח משלים בפני הקבינט הביטחוני, וזאת בהתאם להנחיית ראש הממשלה. בהתאם לדוח, אישר הקבינט הביטחוני להקפיא סכום נוסף בסך 149 מיליון ₪, תוך שנקבע שזה הסכום ששילמה הרש"פ למחבלים פצועים ולמשפחות של מחבלים הרוגים בשנת 2018.

החלטת הקבינט הביטחוני פורסמה בכלי תקשורת רבים:

<https://www.haaretz.co.il/news/politics/1.8327645>

[/https://13news.co.il/item/news/politics/state-policy/cabinet-decision-971306](https://13news.co.il/item/news/politics/state-policy/cabinet-decision-971306)

<https://news.walla.co.il/item/3332054>

30. צירוף הסכומים שנקבעו בשתי החלטות מביאה למסקנה הפשוטה, שעל פי דוחות המשיב, קבע הקבינט הביטחוני שהיקף התשלומים ששילמה הרש"פ למחבלים בשנת 2018 עמד על 651 מיליון ₪, לכל הפחות.

31. במאמר מוסגר נציין, שהעותר עוקב אחר יישום החלטות הקבינט הביטחוני באמצעות בקשות לפי חוק חופש המידע שמוגשות למשרד האוצר. על פי התשובות שניתנו לבקשות, במהלך שנת 2019 ובראשית שנת 2020, מדינת ישראל אכן הקפיאה סכום כולל בסך 651 מיליון ₪ מהכספים שהמדינה גובה ומעבירה לרש"פ.

יישום חוק הקיזוז ביחס לתגמולים ששילמה הרש"פ למחבלים בשנת 2019

32. ביום 30 בינואר 2020 פרסם העותר דוח ובו צוין שהיקף תשלומי הרש"פ למחבלים בשנת 2019 עמד על כ-669 מיליון ₪.

רצ"ב העתק הדוח מסומן באות ד'

ניתן לעיין בדוח העותר במרשתת בקישור זה :

https://www.palwatch.org.il/main.aspx?fi=157&doc_id=27853

33. בגוף הדוח שהכין העותר חולק הסכום הכולל ששילמה הרש"פ למחבלים למספר מרכיבים.

34. ביחס לתשלומי הרש"פ למחבלים הכלואים ולמחבלים המשוחררים, נשען הדוח על פרסומי הרש"פ כאמור לעיל. **על פי הפרסום הרשמי של הרש"פ**, בשנת 2019 היקף תשלומיה למחבלים הכלואים ולמחבלים המשוחררים עלה לעומת שנת 2018, ועמד על 517,435,000 ₪ (עליה של כ-15 מיליון ₪ לעומת שנת 2018).

35. ביחס לתשלומי הרש"פ למחבלים הפצועים ולמשפחות המחבלים ההרוגים, אימץ העותר את הסכום שקבע המשיב רק חודש לפני כן, כאמור בסעיף 29 לעיל, - דהיינו 149 מיליון ₪ - ועליו התווספו הסכומים החדשים ששילמה הרש"פ למשפחות המחבלים שנהרגו במהלך 2019 - סכום בסך 1.6 מיליון ש"ח.

36. בסך הכל, כאמור לעיל, על פי חישובי העותר, בשנת 2019 היקף תשלומי הרש"פ למחבלים עמד על לא פחות מ-669 מיליון ₪.

37. מסיבות שאינן ברורות דיין, החלטת הקבינט הביטחוני ביחס לתשלומי הרש"פ למחבלים בשנת 2019 התעכבה מאוד. עיכוב זה אף הובא לפתחו של בית המשפט הנכבד במסגרת בג"ץ 4129/20 - לביא, זכויות אזרח, מינהל תקין ועידוד ההתיישבות ואח' נ' שר הביטחון ואח' (להלן: "עתירת ארגון לביא").

38. במסגרת תגובתה מקדמית של המדינה, מיום 23 באוגוסט 2020, לעתירת ארגון לביא, צוין, בין היתר, כדלהלן :

"בהתאם לסעיף 3(א) לחוק להקפאת כספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור מהכספים המועברים אליה מממשלת ישראל, תשע"ח 2018 - (להלן: החוק), **שר הביטחון הקודם, מר נפתלי בנט, הגיש בסוף שנת 2019 לאישור ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי (להלן: הקבינט המדיני-ביטחוני), דו"ח המפרט נתונים בדבר**

סך הכספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור, לגבי שנת 2019 (להלן: הדוח).
[ההדגשה נוספה – מ.ה.]

רצ"ב העתק תגובה מקדמית של המדינה מסומן באות ה'

39. באיחור של חודשים רבים, ביום 29 בנובמבר 2020, התכנס הקבינט הביטחוני ואישר את הדוח שהוגש לו על ידי המשיב. על פי הפרסום בתקשורת, דוח שר הביטחון העמיד את סך תשלומי של הרש"פ למחבלים בשנת 2019 על סך 600 מיליון ₪ בלבד. ראו בעניין זה:

<https://www.israelhayom.co.il/article/824469>
<https://www.20il.co.il/%D7%94%D7%A7%D7%91%D7%99%D7%A0%D7%98-%D7%90%D7%99%D7%A9%D7%A8-%D7%9B-600-%D7%9E%D7%99%D7%9C%D7%99%D7%95%D7%9F-%D7%A9%D7%A7%D7%9C%D7%99%D7%9D-%D7%99%D7%A7%D7%95%D7%96%D7%96%D7%95-%D7%9E%D7%9B%D7%A1/>

40. הגם שעצם ההחלטה לאשר את דוח שר הביטחון פורסמה, באופן כללי, ברבים, הרי שלא יצאה על כך הודעה מסודרת מטעם הקבינט הביטחוני. עם זאת, במסגרת ההודעה המעדכנת שהגישה המדינה, ביום 31 בדצמבר 2020, במסגרת העתירה של ארגון לביא, נמסר באופן מפורש כי "ביום 29.11.20 התכנס הקבינט המדיני-ביטחוני וקיים דיון המשך בדו"ח, ובסופו של הדיון הדו"ח אושר".

רצ"ב העתק ההודעה המעדכנת של המדינה מסומן באות ו'

מיצוי הליכים

41. בסמוך לאחר פרסום ההחלטה של הקבינט הביטחוני פנה העותר, ביום 30 בנובמבר 2020, אל המשיב בבקשה דחופה לפרסם את דוח שר הביטחון בדבר סך הכספים ששילמה הרשות הפלסטינית בזיקה לטרור בשנת 2019, וזאת כמצוות סעיף 3(ד) לחוק הקיזוז.

רצ"ב העתק מכתב העותר אל המשיב מיום 30 בנובמבר 2020 מסומן באות ז'

42. משהתעלם המשיב ממכתב העותר, והמשיך בסירובו לקיים הוראת חוק פשוטה ולפרסם את הדוח, שלח העותר, ביום 15 בדצמבר 2020, מכתב תזכורת.

רצ"ב העתק מכתב התזכורת מיום 15 בדצמבר 2020 מסומן באות ח'

43. משהתעלם המשיב ממכתב התזכורת של העותר, והמשיך בסירובו לקיים הוראת חוק פשוטה ולפרסם את הדוח, שלח העותר, ביום 1 בפברואר 2021, מכתב נוסף ובו הובהר שאם לא יקיים המשיב את חובתו על פי דין, ייאלץ העותר לפנות לערכאות.

רצ"ב העתק מכתב העותר הנוסף מיום 1 בפברואר 2021 מסומן באות ט'

דרישת העותר והטיעון המשפטי

44. לאחר ההקדמה העובדתית הנרחבת, דרישת העותר, והטיעון המשפטי הנלווה לה, הינה פשוטה ותוצג בקצרה.

45. סעיף 3(א) לחוק הקיזוז מורה לשר הביטחון להכין דוח שנתי ובו פירוט היקף תשלומי הרש"פ למחבלים בשנת החולפת, ולהביא את הדוח לאישור הקבינט הביטחוני.
46. סעיף 3(ד) לחוק הקיזוז מחייב את שר הביטחון, לאחר אישור הדוח על ידי הקבינט הביטחוני, לפרסם את הדוח שהוגש, וזאת בסייגים הקבועים בסעיף.
47. כפי שנמסר על ידי המדינה במסגרת הליכי העתירה של ארגון לביא, הרי שבשלהי שנת 2019 הגיש המשיב דוח, כאמור בסעיף 3(א) לחוק הקיזוז, לקבינט הביטחוני ובו פירוט של היקף תשלומי הרש"פ למחבלים בשנת 2019.
48. כפי שנמסר על ידי המדינה במסגרת הליכי העתירה של ארגון לביא, הרי שרק ביום 29 בנובמבר 2020, אישר הקבינט הביטחוני את הדוח שהגיש המשיב.
49. משאושר הדוח של המשיב על ידי הקבינט הביטחוני, **חובה עלינו**, לפרסם את הדוח שהגיש וזאת כמצוות סעיף 3(ד).
50. ויש לזכור, שבין הגשת הדוח על ידי המשיב לקבינט הביטחוני לבין אישורו ע"י הקבינט, חלפו כ-11 חודשים. תקופה ארוכה זו, בוודאי הספיקה למשיב להכין נוסח של הדוח שניתן לפרסם לציבור.
51. כאן יש לזכור את דבריו של ח"כ אמיר אוחנה במסגרת דיוני ועדת חוץ והביטחון כאשר עמלה הוועדה על הכנת חוק הקיזוז לקריאה שניה ושלישית:
- "למה אני רוצה שזה יפורסם? כדי שהממשלה תבין שהיא חשופה לביקורת ציבורית כשהחלטות שלה שקופות ורואים אותן... יהיה אפשר לאתגר את זה."
52. המשיב והקבינט הביטחוני גם יחד, עיכבו במשך 11 חודשים הן את יישום חוק הקיזוז והן את אישור הדוח שהגיש המשיב. בדוח שהגיש המשיב ושאושר על ידי הקבינט הביטחוני, הופחת, באופן מפתיע וללא כל הסבר, הסכום ששילמה הרש"פ למחבלים בשנת 2019 לסך של כ-600 מיליון ₪ בלבד.
53. על פניו נראה, שבהינף יד, ובניגוד מוחלט לפרסומים של הרש"פ עצמה, החליט המשיב להפחית סכום המוערך בכ-70 מיליון ₪, מהיקף תשלומי הרש"פ למחבלים בשנת 2019.
54. חובתו של המשיב לפרסם ברבים את הדוח שהגיש, נועדה, ברחל בתך הקטנה, לחייב את הגורמים הנוגעים בדבר, ובראשם המשיב, לנהוג בשקיפות, ולאפשר לציבור לאתגר את המשיב ואת הדוח שלו.
55. הכנסת קבעה בחוק הוראה מפורשת המורה לשר הביטחון, המשיב, לפעול בדרך מסוימת. בסירובו של המשיב לקיים את החוק, הוא מזלזל בכנסת, בחוק, בציבור, ומערער את יסודות הדמוקרטיה.
56. דומה שאין צורך אמיתי להכביר מילים ולמלא עמודים עמודים בציטוטים ארוכים מפסקי דין רבים שבהם נקבע המובן מעליו - שר הביטחון כפוף לחוק ועליו לפעול לקיום הוראות החוק.

57. ודוק. בעוד שישנן מצבים שבהם הסמכויות הניתנות לרשות המבצעת ושריה הן סמכויות רשות, אשר הפעלתן נתון לשיקול דעת, הרי שלשון סעיף 3(ד) לחוק הקיזוז, מבהיר, שאין כאן עניין של "רשות" אלא חובה פוזיטיבית שמוטלת על שר הביטחון, על המשיב (השוו בג"צ 467/84 עזרא נ' ראש עיריית תל-אביב, פ"ד לט(1) 745; בג"צ 1605/94 טלסינמה נ' שר התקשורת, פ"ד נב(3) 803; בג"צ 7237/95 ערער נ' השר לענייני דתות, פ"ד נא(1) 193; י' זמיר הסמכות המנהלית, כרך א' (מהדורה שנייה מורחבת, 2010); ד' ברק-ארז המשפט המנהלי כרך א' (2010) 216-227).
58. מצב ובו כל אדם עושה את הישר (או, בעניינו, העקום) בעניו, יכול להביא רק לתוצאה אחת: התפוררות החברה והדמוקרטיה הישראלית.
59. כאשר שר בכיר בממשלת ישראל מסרב לקיים הוראת חוק פשוטה, המסר שהוא מעביר לציבור מכה גלים.
60. אך ברור שאפילו שר בממשלת ישראל, אינו רשאי להתעלם מהוראת חוק פוזיטיבית שמחייבת אותו לפעול בדרך מסוימת. הממשלה ושרים מחויבים להקפיד, הקפדה יתרה, על קיום כל סעיף וסעיף בחוק, ובתוך כך כל הוראת חוק, קטנה כגדולה. הממשלה והשרים אמורים להיות המגדלור והמצפן שכל אזרח רואה, בבחינת "מְפָנֵי תְרָאוּ וְכֵן תַעֲשׂוּ" [שופטים, ז, י"ז].
61. כאשר שר הביטחון בממשלת ישראל עושה דין לעצמו, ומתעלם מהוראת חוק פוזיטיבית, המסר העובר הוא ששר הביטחון נמצא מעל החוק, שהוא יכול לעשות את העקום בעניו, ואין עליו מורא הדין.
62. עמדה זו אינה יכולה להתקבל על הדעת, ושומה על בית המשפט להבהיר לשר הביטחון, למשיב, שאף הוא כפוף לחוק.
63. על יסוד האמור לעיל, משיימצא ששר בממשלת ישראל מסרב לקיים הוראת חוק ברורה וחד משמעית, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי המורה למשיב לבוא וליתן טעם מדוע הוא מסרב לקיים את החוק, להפוך את הצו לחלוט, ולחייב את המשיבים בהוצאות העתירה.
64. מן הדין ומן הצדק להיעתר לעתירה.

ירושלים, היום _____

מוריס הירש, עו"ד
ב"כ העותר